

ÆSOPÏ FABVLÆ (XXI)

251-ΥΣ ΑΓΡΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ

ὕς ἄγριος ἐστὼς¹ παρά τι δένδρον τοὺς ὀδόντας ἠκόννα.
ἀλώπεκος δὲ ἐρομένης τὴν αἰτίαν², δι' ἣν μηδενὸς αὐτῷ μήτε
κυνηγέτου μήτε κινδύνου ἐφροστώτος τοὺς ὀδόντας θήγει,
ἔφη· «ἀλλ' οὐ ματαίως τοῦτο ποιῶ. ἐὰν γάρ με κίνδυνος
καταλάβῃ, οὐ τότε περὶ τὸ ἀκονᾶν³ ἀσχοληθήσομαι, ἐτοίμοις
δὲ οὖσι χρήσομαι⁴.»

ὁ λόγος διδάσκει, ὅτι δεῖ πρὸ τῶν κινδύνων τὰς
παρασκευὰς ποιεῖσθαι.

---

¹ ἐστὼς. Participio de perfecto activo

² ἀλώπεκος δὲ ἐρομένης τὴν αἰτίαν. Genitivo absoluto

³ περὶ τὸ ἀκονᾶν. Infinitivo sustantivado

⁴ χρήσομαι. Entiéndase *χρήσομαι αὐτοῖς*, es decir, *los dientes*